

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 100/18
Luxembourg, 4. julij 2018

Sodba v zadevi C-532/17
Wolfgang Wirth in drugi/Thomson Airways Ltd

V primeru velike zamude leta letalska družba, ki mora plačati odškodnino, dolgovano potnikom, ni tista, ki je dala letalo, ki je bilo uporabljeno, in posadko v zakup, ampak tista, ki se je odločila opraviti let

Wolfgang Wirth in drugi potniki so pri letalski družbi TUIFly rezervirali let iz Hamburga (Nemčija) v Cancun (Mehika). Za izvedbo tega leta je družba TUIFly uporabila letalo in posadko, ki ju je zakupila („wet lease“) od druge letalske družbe, in sicer družbe Thomson Airways. Na potrdilu o rezervaciji je bilo v zvezi s tem navedeno, da je rezervacije izdala družba TUIFly, vendar let „opravlja“ družba Thomson Airways.

Ker je pri letu prišlo do velike zamude, so W. Wirth in drugi potniki od družbe Thomson Airways zahtevali plačilo odškodnine, ki jim je bila po njihovi oceni dolgovana v skladu z uredbo o pravicah letalskih potnikov¹. Družba Thomson Airways je izplačilo te odškodnine zavrnila z obrazložitvijo, da ni dejanski letalski prevoznik v smislu te uredbe.² Menila je, da ker je operativno odgovornost za izvedbo leta prevzela družba TUIFly, bi morala biti odškodninska tožba usmerjena samo proti tej letalski družbi.

V teh okoliščinah je Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija) Sodišče prosilo za pojasnitev pojma „dejanski letalski prevoznik“.

Sodišče je v sodbi menilo, da je treba šteti, da **je dejanski letalski prevoznik letalska družba, ki sprejme odločitev za izvedbo konkretnega leta, vključno z določitvijo njegove poti, in s tem za ustvarjenje ponudbe zračnega prevoza za zadevne osebe**. Sprejetje take odločitve namreč pomeni, da ta letalska družba prevzame odgovornost za izvedbo leta, kar med drugim vključuje morebitne odpovedi leta ali velike zamude ob prihodu.

Zato **letalske družbe, ki kot družba Thomson Airways v tej zadevi da v zakup letalo in posadko drugi letalski družbi („wet lease“), vendar ne prevzame operativne odgovornosti za let, ni mogoče šteti za dejanskega letalskega prevoznika** v smislu Uredbe. V zvezi s tem ni pomembno, da je na potrdilu o rezervaciji leta, izdanem potnikom, navedeno, da let opravi prvonavedena letalska družba.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

² V skladu z Uredbo ta velja za „dejanskega letalskega prevoznika“.

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106